

Andagt til 5. søndag efter Påske, d. 17. maj 2020

Salme: Nr. 673: O Guddoms-sol fuldstærk og blid. *Mel. Gak ud, min sjæl, betragt med flid.*

Hilsen: Vor Herre Jesu Kristi nåde og Guds kærlighed og Helligåndens fællesskab være med jer alle.

Bøn.

Tekst: Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes 17,1-11

Trosbekendelsen, siges.

Salme: Nr. 227, Som den gyldne sol frembryder, vers 1- 4

Refleksion over evangelieteksten, Johannesevangeliet kap. 17,1-11

Refleksion.

Det er i dag 5. søndag efter påske og på dagen i dag hører vi om, at Jesus er fremme ved sit mål og hans tilhængere har fået at høre, hvad Jesus havde at fortælle om Gud. Nu er der kun tilbage at vente på Guds herliggørelse af Jesus, så Jesus også kan herliggøre Gud. Hvad har det egentligt med os og vores liv at gøre? Vi lever under trykket fra faren for smitte med corona-virus. Vi synes, at Guds herlighed er meget langt væk. Men selv om corona-virus ikke bringer noget godt med sig, så sker der alligevel er skærpelse af vores forståelse af, at vi ikke kan klare alting selv her i verden. Nok så megen menneskelig herlighed kan ikke overvinde vores afhængighed af, at Gud selv opretholder vores liv og verden.

Det er som et slør rives bort fra vores øjne. At rigdommens herlighed ikke er noget værd, hvis man står til at miste sin bedstefar eller oldemor? Ingen kan helbrede sygdom gennem sin fornemhed, sin politiske magt eller sin rigdom. Jo, vi håber på at nogle kloge forskere finder en vaccine og måske en medicin, der kan helbrede. Det må de søge gennem selvforglemmende at undersøge og prøve sig frem. Men corona-krisen virker som en afsløring af vores liv her i verden, at vi er helt afhængige af, at Gud holder hånden under vores liv og eksistens. At han giver tid og mulighed for at gode kræfter kan arbejde. At han åbner vores blik for, at vi mennesker også er afhængige af hinanden. Vi vidste egentlig allerede godt, at vi er afhængige af Gud. Men det gør ikke noget, at vi bliver os helt bevidste om, hvor skrøbelige vi egentlig er.

Guds herliggørelse af Jesus er den omvendte verden. Jesus var fattig, af ringe herkomst og uden magt. Han døde æreløs som en lovovertræder på et kors. Det hele var en elendighed, -der *var* virkelig ikke megen herlighed over hans skæbne. Alligevel findes Guds herlighed i ham, hører vi.

I *Ordbog over Det danske Sprog* knyttes herlighed først og fremmest sammen med en ren menneskelig herlighed og beskrives som fornemhed, magt, berømmelse og rigdom. Det er jo en herlighed efter verdens målestok. Sådant en herlighed er kommet til kort over for Jesus. Gennem hele sit liv og sin forkyndelse vender Jesus verdens storhed på hovedet: og *så* sker det, at **Guds herlighed** begynder at komme til syne. Det er netop Jesus ringe skikkelse og hans ydmyghed, der gør, at **Guds** herlighed kan komme til syne. Jesus stiller ikke sin egen person i vejen for Gud, - **derfor** kan Guds herlighed komme til, hvor han kommer frem. Jesus' liv var bøn til Gud, bøn for os.

Vi har det med at blive forblændet af menneskelig herlighed, den stiller sig i vejen for det, der i sandhed *ER* stort i Guds øjne. Men Jesus lader **Gud** komme til orde i sit liv, og hvor Jesus kommer frem, begynder det med småt, det, der er ramt af elendighed at blive belyst af Guds livgivende lys. Her er der givet plads til at være til stede, til at være den, man er, - med det, man *kan*, - og med det, man *ikke* kan. Sådan åbenbarede Jesus Guds navn for dem, som Gud gav ham. Alle dem, som også har mødt elendigheden i deres liv. Guds herlighed er, at gennem Jesus henter Gud alle sine børn hjem på trods af vores almindelige elendighed. Jesus liv var fuld af bøn, bøn for alle, som Gud gav Jesus, bøn for dig og for mig! Så giver Jesus bøn for os del i det evige liv hos Gud. Evtigt liv, som allerede er begyndt, evigt liv, som har overvundet synd, død, og ondskab. Det evige liv er, at vi ikke skal miste Gud. Amen.

Lovprisning. Lov, tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen.

Salme: Nr. 227, Som den gyldne sol frembryder, vers 5-6

Kirkebøn under coronaepidemien:

Vor Gud og Far, Vi beder dig, styrk og støt du hele vort folk, som er mærket af fare, bekymring og angst, sygdom og død.

Vi beder dig, vær med din kirke, som ikke kan samles som vanligt i denne tid, lad den blive dit lys med dit ord i verden, hvor sygdom truer, så vi må sidde spredt rundt om i hus og hjem, på plejehjem og sygehus. Velsign og bevar din hellige, almindelige kirke og os i den. Velsign og bevar dine hellige sakramenter, og lad dit ord nå ud til alle, for at dit rige med retfærdighed, fred og glæde i Helligånden må udbredes og vokse, og lyset fra dit rige skinne for alle, som lider i denne tid. Vær med de psykisk syge og med dem, der må leve med et splittet sind. Vær nær hos dem, der snart skal dø og med dem, der har mistet et elsket menneske. Vær nær hos dem, der sidder alene uden kontakt til andre mennesker. Og med dem, vi savner og hos dem, ingen savner.

Vær med dem, der sidder i fængsel og dem, der venter på dom. Vi beder for de udstødte og de ensomme, og for dem, hvem døden synes lettere end livet.

Hold din hånd over alle, der er ligger på sygehuset og beskyt mennesker, der arbejder på at helbrede. Vi beder dig for vores sundhedsvæsen, for alle, som arbejder trofast for at opretholde samfundet til gavn for alle.

Vi beder dig, vær med landets ledere særligt under sygdommens hærgen, og hold din beskyttende hånd over vort folk og fædreland og hele dets øvrighed. Velsign og bevar vor dronning, Dr. Margrethe d. 2. og hele det kongelige hus. Giv dem og os alle nåde, fred og velsignelse og efter et kristeligt liv den evige salighed. Amen

Salme: Nr. 227, Som den gyldne sol frembryder.

Refleksion.

Det er i dag 5. søndag efter påske og på dagen i dag hører vi om, at Jesus er fremme ved sit mål og hans tilhængere har fået at høre, hvad Jesus havde at fortælle om Gud. Nu er der kun tilbage at vente på Guds herliggørelse af Jesus, så Jesus også kan herliggøre Gud. Hvad har det egentligt med

os og vores liv at gøre? Vi lever under trykket fra faren for smitte med corona-virus. Vi synes, at Guds herlighed er meget langt væk. Men selv om corona-virus ikke bringer noget godt med sig, så sker der alligevel er skærpelse af vores forståelse af, at vi ikke kan klare alting selv her i verden. Nok så megen menneskelig herlighed kan ikke overvinde vores afhængighed af, at Gud selv opretholder vores liv og verden.

Det er som et slør rives bort fra vores øjne. At rigdommens herlighed ikke er noget værd, hvis man står til at miste sin bedstefar eller oldemor? Ingen kan helbrede sygdom gennem sin fornemhed, sin politiske magt eller sin rigdom. Jo, vi håber på at nogle kloge forskere finder en vaccine og måske en medicin, der kan helbrede. Det må de søge gennem selvforglemmende at undersøge og prøve sig frem. Men corona-krisen virker som en afsløring af vores liv her i verden, at vi er helt afhængige af, at

Gud holder hånden under vores liv og eksistens. At han giver tid og mulighed for at gode kræfter kan arbejde. At han åbner vores blik for, at vi mennesker også er afhængige af hinanden. Vi vidste egentlig allerede godt, at vi er afhængige af Gud. Men det gør ikke noget, at vi bliver os helt bevidste om, hvor skrøbelige vi egentlig er.

Guds herliggørelse af Jesus er den omvendte verden. Jesus var fattig, af ringe herkomst og uden magt. Han døde æreløs som en lovovertræder på et kors. Det hele var en elendighed, -der *var* virkelig ikke megen herlighed over hans skæbne. Alligevel findes Guds herlighed i ham, hører vi.

I *Ordbog over Det danske Sprog* knyttes herlighed først og fremmest sammen med en ren menneskelig herlighed og beskrives som fornemhed, magt, berømmelse og rigdom. Det er jo en herlighed efter verdens målestok. Sådant en herlighed er kommet til kort over for Jesus. Gennem hele sit liv og sin forkyndelse vender Jesus verdens storhed på hovedet: og *så* sker det, at **Guds herlighed** begynder at komme til syne. Det er netop Jesus ringe skikkelse og hans ydmyghed, der gør, at **Guds** herlighed kan komme til syne. Jesus stiller ikke sin egen person i vejen for Gud, - **derfor** kan Guds herlighed komme til, hvor han kommer frem. Jesus' liv var bøn til Gud, bøn for os.

Vi har det med at blive forblændet af menneskelig herlighed, den stiller sig i vejen for det, der i sandhed *ER* stort i Guds øjne. Men Jesus lader **Gud** komme til orde i sit liv, og hvor Jesus kommer frem, begynder det med småt, det, der er ramt af elendighed at blive belyst af Guds livgivende lys. Her er der givet plads til at være til stede, til at være den, man er, - med det, man *kan*, - og med det, man *ikke* kan. Sådant åbenbarede Jesus Guds navn for dem, som Gud gav ham. Alle dem, som også har mødt elendigheden i deres liv. Guds herlighed er, at gennem Jesus henter Gud alle sine børn hjem på trods af vores almindelige elendighed. Jesus liv var fuld af bøn, bøn for alle, som Gud gav Jesus, bøn for dig og for mig! Så giver Jesus bøn for os del i det evige liv hos Gud. Evtigt liv, som allerede er begyndt, evigt liv, som har overvundet synd, død, og ondskab. Det evige liv er, at vi ikke skal miste Gud. Amen.